

Medlemmer, at selv om vi ikke har alt for megen Fantasi, kan vi tænke os det Tidspunkt, da Blaamuslingen spiller en lignende Rolle som Margarinen. Landet tjener Penge ved at sælge sit fine, gode Smør og delvis erstatte det i sit eget Forbrug ved at spise Margarine. Her kan vi altsaa sælge et meget stort Antal Kreaturer og skaffe os Næringsstoffer, der har samme Værdi i vort Legemes Husholdning, ved at spise Blaamusling, og saa er der endda den store Fordel, at medens Margarinen er et Surrogat, saa er Blaamuslingen lige saavel Kød, som Kreaturerne er det, og maaske endda et lettere fordøjeligt og bedre Fødemiddel. Derfor er det mit Haab, at der ogsaa i Loven maa blive sat Spor af hele den Betragtning, at Blaamuslingen er, med et biologisk ikke ganske korrekt Udtryk, en Fisk, hvis Opdræt vi bør have vor Opmærksomhed henvendt paa.

Endelig skal jeg blot gøre en ganske kort Bemærkning om Fiskesalget. Det vil nemlig samfundsmæssig set ikke alene have sin Betydning, at Fiskeriet drives rigtigt i teknisk Henseende med Hensyn til Opfiskningen af Havets værdifulde Dyr, men for Befolkningen har det ogsaa Betydning, at der ikke løber for store Omkostninger paa, fra det Øjeblik Fiskerne har fanget dem, indtil Forbrugeren har dem paa sit Bord. Og hvad dette angaar, maa jeg sige, at det glædede mig i høj Grad at høre det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) udkaste den Tanke, at der skulde oprettes kommunale Udsalg af Fisk, bl. a. slaget Fisk. Det kan jeg i høj Grad billige, og hvis ærede Medlemmer tænker sig dette Tankeeksperiment ført en Smule videre, tænker sig, at det er Staten, der fisker i de ferske Vand og i Havet, Staten, der driver Agerbrug til Søs og derved beskæftiger mange flere Fiskere, end vi nu har, og giver meget større Udbytte til hver enkelt Fisker, og at dernæst Staten organiserer kommunale Udsalg af denne fortræffelige Fisk og de andre gode Havdyr — saa vil de se, at det betyder to Ting: At det danske Samfund faar flere Gange mere op af Havet og de ferske Vand, end vi hidtil har opnaaet, og at den danske Befolkning faar mange Gange mere af et fortræffeligt Fødemiddel i Form af Fisk i Ordets videste Forstand og til langt billigere Priser, end vi hidtil har kendt. Her er der faktisk meget store Muligheder, og vort Land er et saa fremragende Land paa

Landbrugets Omraade, og der sidder her i det høje Ting saa mange udmærkede Repræsentanter for Landbruget, at jeg haaber, at der ogsaa maa være den aandelige Bøjelighed, der skal til for at forstaa, at her drejer det sig i Grunden kun om at faa et rationelt Landbrug ude i vort Lands ferske Vand og i Havet.

Kofoed: Det her foreliggende Lovforslag er jo i nøje Overensstemmelse med det Forslag, som blev udarbejdet af den Kommission eller det Udvalg, som den højtærede Landbrugsminister har nedsat, og jeg finder det, at den højtærede Minister forelægger Forslaget i den Form, det har faaet i dette Udvalg, hvor Sagskindsken og forskellige Interesser var repræsenterede, ganske naturligt. Det er imidlertid saa, at Lovforslaget, som Udvalget har udarbejdet det, ikke paa alle Punkter tilfredsstiller de Krav, som de Fiskere, der driver Fiskeri i Østersøen, mener at maatte stille. Det er muligt — det vil jeg ikke udtale mig om —, at Fiskere, der har deres Erhverv i andre danske Farvande, føler sig nogenlunde tilfredse med Lovforslagets enkelte Bestemmelser, men i hvert Fald er de Fiskere, som jeg har den Ære at repræsentere her i Rigsdagen, Fiskerne paa Bornholm og Christiansø, ikke tilfredse med alle de enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag, og jeg skal derfor benytte Lejligheden til overfor dette høje Ting at fremkomme med nogle Bemærkninger om de Ønsker, der næres af Bornholms og Christiansøs Fiskere.

Ærede Medlemmer vil let kunne forstaa, at det er naturligt, at i det her foreliggende Lovgivningssspørgsmaal har vi ovre hos os en Del Særønsker. Forholdene i Østersøen er ret forskellige fra Forholdene i de andre danske Farvande. Vi har andre Bundforhold, og Saltholdigheden er forskellig. Dels derfor, dels af andre Grunde er Arterne og Varieteterne af de Fisk, der forefindes ovre hos os, forskellige fra dem, der fanges andre Steder. Ogsaa Fangstmaaden, Konserveringsmaaden og Afsætningsforholdene er andre. Derfor drives Erhvervet, i alt Fald paa visse Omraader, paa en anden Maade end i de andre Farvande. Ærede Medlemmer vil da kunne forstaa, at vi er nødte til paa enkelte Punkter at indtage en Særstilling. Jeg har tidligere sagt i dette høje Ting, og jeg vil gentage det nu, at vi Bornholmere i øvrigt ikke nærer noget Ønske om en særlig Lovgivning for vort Vedkommende,